

Ingen är så lång, att han ej
behöfver höjas och ingen så kort,
att han ej behöfver böjas.

Takke och väl står ingen ihjäl,
Men fört och illa, kan ingen gälla.

Kvaken tycker bäst om små
ungar

Höga hus och låga ljus
Stora fat och litet mat
Följas ofta åt .

Ur vägen, god folk, här
Kommer en ko okändes .

Lögnen rider och sanning skiden,
men kommer dock fram i sin
tid .

Förbi med hussla, så kluten,
miste truten . .

Kaf tålmod, var from od. god,
Ja' kramil Petrus far, ~~hög~~
höstkindan

Mår tid är ganska flygtig
här, så kåringen, akte
på groarsten.

My' kan det göra del samma
så den, som fick korgen

Strax framme, så den, som
föll öfver tröskeln

Har jag niga fisker fäti,
så har jag minia maskar örar,
så firmen, metade i brunnen.